

[Justitsministeren.]

der meget ligner det spørgsmål, der nu er stillet. Besvarelsen er gengivet i Folketings-tidende 1964-65, sp. 1916 ff.

Jeg oplyste dengang, at politiet på pas-kontrolsteder, hvor der foregår udrejse til eller indrejse fra lande inden for den så-kaldte østblok, i et vist omfang sikrer sig de rejsendes identitet enten ved at nedskrive oplysninger fra deres rejsepas, når det fore-vises i paskontrollen, eller ved at fotografere den side i passet, der indeholder de til identifikation af passets indehaver nødven-dige oplysninger.

Jeg oplyste videre, at jeg havde bestemt, at politiet indtil videre skulle undlade at sikre danske rejsendes identitet ved foto-grafering, men at dette ikke indebar, at der ikke nu og i fremtiden af hensyn til landets sikkerhed ville blive ført kontrol med rejsende.

Det fremgik videre af mit svar, at kon-trollen har klar hjemmel i lovgivningen, og at den omstændighed, at politiet sikrer sig en del af de rejsendes identitet, på ingen måde er ensbetydende med registrering i efterretningstjenesten eller opbevaring af de tilvejebragte oplysninger. Det er altså ikke rigtigt, at det, at man rejser til øst-landene, i sig selv medfører, at man er under mistanke. Det, jeg sagde dengang, gælder stadig.

Motiveringen for kontrollen, som hr. Svend Haugaard efterlyser i sit spørgsmål, er, at erfaringen har vist, at en sådan kontrol er af betydning for opretholdelse af landets sikkerhed. Eftersom efterretnings-tjenestens formål er at overvåge, forebygge og modvirke foretagender og handlinger, som må antages at kunne rumme en fare for Danmarks selvstændighed og sikkerhed og den lovlige samfundsorden, falder den udøvede kontrol i høj grad inden for de arbejdsområder, som efterretningstjenesten har pligt til at varetage. Da jeg citerede efterretningstjenestens formål, citerede jeg den pågældende lovbestemmelse.

Hr. Svend Haugaards spørgsmål om ef-terretningstjenestens eventuelle samarbejde med andre landes efterretningstjenester fin-der jeg ikke at jeg kan inklade mig på at besvare.

Svend Haugaard: Jeg beklager, at jeg ikke kan få svar på den sidste del af mit spørgs-

mål, men intet svar er jo også et svar, og jeg må optage det som sådant.

Det er rigtigt, at mit spørgsmål ligner det tidligere — desværre ligner svaret også det tidligere. Jeg havde håbet på, at der var sket noget i mellemtiden, som kunne ændre indstillingen. Jeg lovede dengang at komme igen efter en vis tids forløb; det løfte skal jeg for så vidt gerne give igen.

Jeg mener, det er helt urimeligt, at enhver, der rejser til østlandene, er under mistanke. Nu bliver det ganske vist sagt, at man ikke er sikker på at blive registreret. Nej, men man er altså heller ikke sikker på det mod-satte. Derimod vil de, der har mistanke om, at de bliver registreret, altså måske blive hjemme, men de er ikke så farlige. En del af de andre vil måske rejse over Sverige, og hvad med dem? Mon ikke det er de farligste, der rejser den vej? Mon ikke man i og for sig burde placere efterretningstjenesten først og fremmest ved Trelleborg fremfor de steder, hvor man nu placerer den? Jeg kan ikke lide, at man gør noget halvt. Hvis man endelig har en mening med det, må man da gøre det helt, og ikke som nu.

Jeg synes, at justitsministeren ofte har vist, at han kunne gennemføre den rette handling i den rette tid, og jeg har et for-slag, der går ud på, at justitsministeren ved næste ministerrådsmøde kommer med et forslag om, at vi fejrer det internationale turistår 1967 ved at afskaffe kontrollen med, hvor danske borgere rejser hen i deres ferie.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker for ideen om at anbringe kontrollen i Trelleborg. Mon ikke hr. Svend Haugaard har glemt, at for at det kan etableres, må jeg have svensk samtykke? Det er jeg ikke helt sikker på at jeg får. Jeg kan ikke tjene hr. Svend Haugaard med at gennemføre eller foreslå gennemførelse af ændringer i retning af det, han mener er rigtigt. Hr. Svend Haugaard må ikke glemme, at der er et meget stort flertal her i folketinget, der har vedtaget, at vi skal have en efterret-ningstjeneste, og har vedtaget, hvad denne efterretningstjeneste skal beskæftige sig med. Jeg kan ikke tillade mig at stille for-slag om at lemlæste den efterretningstjene-ste, som har et godt formål.

Hermed sluttede spørgsmålet.